

jajec, moke, zabele ali drugega kaj. Bog prenesi, jih od hiše odgnati: nesreča za nesrečo bi pridervila nad njo. Vse se ž njimi veseli mladega leta po hudi hudi zimi, ki nas je letos tolikanj strahovala. V velikih skerbeh smo si bili, da bi nam ne zropotale hiše nad našimi glavami. Ne najdeš pri nas in v nekterih vašeh proti jugu skorej hiše, da bi ne bila kaj terpela. Mnogo jih je razpokanih, posebno pa naša farna cerkev. Pervi in narhujši potres je bil na sveti dan blizo pol treh zjutraj, ravno ko smo bili polegli. Čutiti je bilo, da se vse ziblje in vaguta; duri in okna so šklefetale, zidovi so pokali in čudno je bučalo in bobonelo, da je bilo strah. Kdor je iz postelji skočil, se je moral poprijemati, da ni omahnil. Velik strah so nam prizadjali tudi potresi 8. in 9. jan. in poslednji 13. aprila; vseh vkup smo našteli okoli 30 manjih ali večih. Neznano germenje in bučanje, kakor hrušč vihte po gori, je vsakega naznanovalo. Pa pregovor pravi: Kedar se zemlja ogredič potresa, bo polnilo korenje in resa. Bog daj, da bi ne bila bosa!

Iz Valenja na Štirnem mesca aprila. J. P. Vijanski. — Zgodilo se je, kar sem želel. Zima je nehala in natora se je oživila. Sopot se sprehajam po kmetih in poslušam slovenske fante in devojke prepevati mične národne pesmice. — Da še živi mnogo ljudi pri nas, ki véjo, da so slovenske kervi, sem vidil iz tega, da veliko kmetov bere „Novice in še druge slovenske časopise in knige. Zadel sem na župnije, kjer so osnovane slovenske knižnice in brave družva tako n. pr. v št. Ilu pri Turjaku, na Skalalah i. t. d. To me je takó razveselilo, da ne morem drugači, kakor hvaležno omeniti predstojnikov onih fará. Ni je skoro tako lépe in važne reči za naše ljudstvo, kot so take knižnice. Želeti bi bilo, da bi se povsodi v redu obderžale, kjer so uže vpeljane, in da bi si knjig oskerbele, kolikor je mogoče. One župnije pa, ki jih še nimajo, naj bi si jih v kratkem napravile! Le škoda da je toliko gluhih ušes! Kaj lepo bi se tako poskerbelo za národno omiko. Ljudstvo prav rado bere, to mi je jasno, kakor solnce na nebu, pa knjig kupovati si noče, kajti so mu predrage. S jedinjenimi močmi si pa celo društvo bravev lahko priskerbi slovenskih časopisov in bukev. Da se priprosto ljudstvo omika in izobrazi, je neobhodno potrebno, ker temelj slovenski narodnosti je vender le slovensko ljudstvo. Ako se mladeneč na kmetih vže v šoli in domá nauči svoj národ spoštovati in čutiti, da je Slovenec, gotovo ne bode pozneje zaničevavec lastnega roda, kakoršnih imamó dosti dan današnji! — Te želje razodenem Vam danes. Kajti pa vém, da bi tudi radi vedeli, kako so tukajšni Slovenci veliko noč obhájali, Vam povém, da dobro, veselo. Na véliko noč se Slovenec zeló veseli. Večjidel si tedaj kaj dobrega pripravi. Zapazijo se pa tudi o véliki noči šege, ki so prav smešne. Dobro še pomnim, kakó sem v detejjih letih potem, ko smo od „žegna“ nekoliko jedli, moral jajčeve luščine, hren in druge ostanke okoli hiše trositi. Vprašal sem mater, zakaj se to dela in rekli so: To mora biti, drugači kače celo leto okoli hiše lazijo.“ Kostí od blažoslovljenega mesá se vteknejo za streho, da po leti grom v hišo ne vdari. Tudi za zobobol so neki take

kosti zelo dobre! Glejte, take babje misli imájo ljudje. Vsih šeg in navad tu zapisati, koje se o veliki noči vidijo, mi prostora pomanjkuje. Morebiti se bode to v posebnem spisu zgodilo. Zdravstvujte!

Slavenska nekrologija. 5. marca je zamerl v Rimu v 76 letu svojega življenja dekan cerkve sv. Jeronima g. Simon Perković, rojen iz Šibenika. Celi čas svojega življenja so je trudil za cerkev in domovino. — V Petrogradu je umrl, 57 let star, J. Ivanović Saukovsky, profesor arabskih jezikov na ondašnjem vseučilišču. — 24. marca je umrl v Poděbradu c. k. notar J. Juri Šantl, 60 let star, in pisatelj več igrokazov v českem jeziku, na pr.: Černoborka, *Jiři* z Poděbrad, Vlasta i. t. d. — 25. marca je umrl v Tešinu gimn. profesor Dr. A. Plucar, goreč podpornik narodske literature. — V Pragi je zamerl 27. marca v svojem 62. letu zgodovinski malar V. Manes. — 13. aprila je umrl v Pragi v 34. letu marljivi česki pisatelj Jan Václav Rozum, učitelj českega jezika na nemški realki v Pragi. Razun več drugih spisov za mladost je izdajal staročeško biblioteko. Še na smertni postelji je pripravljaj za tisk nov zvezek, bi bo obsegal prestavo kronike Enea Silvia. — Ravno ta dan (13. aprila) je umrl za mertudom v Neapolu naš rojak in apostolski vikar afrikanskega misijona v Hartumu, Dr. Ign. Knob-leher. Rojen je bil 6. julja 1819 v Št. Kocjanu na Kranjskem.

* Pervi knjigar je bil Čeh Theobald Feger iz Budejovic. Ogerska kronika Štefana Turoza je bila prva knjiga, katero je bil na svoje stroške natisniti dal v Augsburgu l. 1486 in z njo kupčeval.

* 12. aprila se je bral v madjarski akademii spis g. J. Szabolcsy-ga: Kakó bi se dal madjarski jezik razširiti po celi Evropi.

* Jožefu Ressel-nu, rojenemu Čehu, iznajdniku parobrodov z vertilom, se bo postavil v Terstu spomenik. Nabralo se je doslej 2348 gld. sr. Sami cesar so podpisali 500 gld. sr.

* Perva pošiljatev redkih prirodnin, ki jih je „Novara“ s parnikom „Ava“ v Europo odpravila, je večidel konec vzela v indiškem morju.

* Slavni ruski popotovavec po altajskih gorah g. P. Čihačev je pred nekoliko dnevi zapustil Dunaj in se podal v Malo Azijo, da znanstveno preišče visokost armenskih gorá krog mesta Erzeruma. Sl. Nov.

* Za galerijo najslavnejših pisateljev slovanskih je ravno dogotovljeno popersje jugoslavenskega pesnika Ivana Gundulića. Tretje popersje bo predstavljalo Jana Kolára, slavnega pesnika „Slavy dcery“; prvo je bilo J. Jungmanovo.

Listnica.

P. T. g. F. C. v. P. Lepa hvala; epična pesem prihodnjič; — g. M. V. v. V. Za ta list je pošiljatev prepozno došla; vse bo porabljeno; — g. A. K. v. Z. Zavoljo pomanjkanja prostora odloženo do prikladnega časa; — g. R. v. L. Narodske reči, novice ali starice, bodo nam zmiraj ljube in drage; — g. S. Š. v. P. Zavoljo obširnosti smo morali odložiti Vaš spis do drugega polletja; prosimo, kmalo sopet kaj; — g. K. L. Narodne pesme, pregovore, izreke in enake drobtince le pridno zbirajte, prav radi jih bomo natiskovali; — mnogim g. g. dopisnikom: Glasnik bo v prihodnjem polletju po ravno tej ceni dvakrat v mescu izhajal; upamo, da se bo še bolj prikupil, kakor doslej. Od mesca do mesca si pridobiva več podpornikov.

Natisnil Janez Leon v Celovcu.